

Maal, Veje og Midler.

III. Midlerne.

Vor tidligere Formand, Astrid Stampe Feddersen, har i forrige Nummer af Bladet sat Fingeren paa det ømme Punkt i hele D. K.s Virksomhed: Angsten for at tabe Medlemmer ved at forlange det Aarskontingent, som D. K.s Arbejde er værd. Hun har givet saa fortræffelige Grunde for at sætte Kontingentet op, at jeg vil afstaa fra ehvert Forsøg paa at møde op med endnu flere, og straks gaa løs paa selve Sagen.

Hvor højt skal vi op, for at vi kan blive fri for disse evige Næringssorger, som tager Humøret baade af Kredsstyrelser, Distriktsstyrelser og Fællesstyrrelse? Lad os paa Forhaand være klare over, at det ikke kan nytte at sætte vort Haab til bedre Tider. To Kroner vil i en uoverskuelig Fremtid ikke være mere værd end én Krone før i Tiden, og ikke desto mindre var de to Kroner ogsaa i gamle Dage for lidt. D. K. har fra første Færd gjort sig skyldig i den Uredelighed at udbyde Kvindesagen under Indkøbspris i sin Iver for at faa de mange Medlemmer. Hvert Medlem *koster* i Øjeblikket vitterlig *Kvinden og Samfundet* en Krone istedetfor at *indbringe* det en Krone. — Hvor højt skal vi da op, for at have det nødvendige Overskud til nye Fremstød?

Jeg har overvejet det og betænker mig ikke paa at sige: 6 Kr. om Aaret maa hvert første Medlem af en Husstand give, 4 Kr. hvert næste Medlem og 2 Kr. Resten af Husstandens Medlemmer. Denne Indtægt bør deles ligelig mellem Kredsene og Fælleskassen, og Udgifterne ved Opkrævningen bør afholdes af begge Parter. Direkte Medlemmer betaler 5 Kr. aarlig, som altsaa gaar ind i Fælleskassen. Anslaaer vi den første Kategori af Medlemmer til 8000, vil Forhøjelsen give Fælleskassen 3×8000 Kr. minus Opkrævningen, som, hvis den foretages halvaarsvis, vil betyde et Fradrag for hver af Parterne af 10 Øre pr. Medlem $\Rightarrow$ 800 Kr. Fælleskassen vil da faa en Merindtægt af disse Førstemedlemmer af 23,200 Kr. — Den næste Kategori af Medlemmer, som anslaaes til 1500, vil med Fradrag

af 10 Øre pr. Medlem i Opkrævningspenge, give en Indtægt af $3000 \text{ Kr.} \div 150 = 2850 \text{ Kr.}$, og endelig vil den tredje Kategori, som kan anslaaes til 50, give 500 Kr. $\div 50 = 450 \text{ Kr.}$ Hertil kommer de umiddelbare Medlemmer, hvis 5 Kr. alene gaar til Fælleskassen, og hvis Antal kan anslaaes til 50. Disse vil andrage 250 Kr. Samlede vil Medlemsbidragene til Fælleskassen efter dette Forslag give 26.750 Kr. imod ca. 10.600 i 1917; altsaa en Merindtægt paa c. 16.000 Kr. — alene til Fælleskassen og en lign. fordelt i de forskellige Kredskasser, hvilket er et Forhold, der *vel maa erindres*.

Selv om det *utrolige* skulde ske, at D. K. ved denne Forhøjelse mistede Halvdelen af sine Medlemmer til en Begyndelse, vilde Forsøget dog kunne betale sig, saavel for Kredskasserne som for Fælleskassen. Tilskud vilde i saa Tilfælde beløbe sig til ca. 13,375 imod ca. 10,600 i f. Eks. 1917, rent bortset fra, at Udgifterne vilde betydelig formindskes.

Jeg vilde, hvis jeg sad i Fællesstyrelsen, ikke betænke mig paa at foreslaa en saadan Forhøjelse, *men jeg vilde samtidig stille Kredsen i Udsigt et rigeligt Vederlag for det forøgede Bidrag*. Først og fremmest den ogsaa af Fru Stampe Feddersen foreslaaede Rejseinspektør eller Rejsesekretær, endvidere et nyt og udvidet Fælleskontor i „Kvindernes Bygning“, som forhaabentlig nu vil blive til Virkelighed; Fortsættelsen af D. K.s Historie og endelig: „Kvinden og Samfundet“ i sin tidligere Størrelse og med deraf følgende afvekslende Indhold.

Kredsene vilde faa Raad til at give deres Tillidsmænd fri Rejse til Fællesmøderne og muligvis efter Koldingkredsens og Lyngbykredsens Eksempel kunne sætte Fod under eget Bord og indrette deres eget Mødelokale og Kontor. Det maa jo nemlig *stadig* erindres at ogsaa de slunkne Kredskasser bliver „velhavende“ ved en saadan Kontingentforhøjelse.

Kort sagt, det vilde omsider bære opad for D. K., og Kvindesagen vilde faa den Luft under Vingerne, som vilde give den Mod til at sætte sig de højeste *Maal* og Styre til at trodse *Vejenes* Besværighed.

Jeg beder sluttelig Fællesstyrelse og Medlemmer tilgive mig, at jeg har lagt saa stærkt Beslag paa Bladets Spalter i de sidste Numre, men det har været mig meget om at gøre, inden jeg giver det i andre Hænder, at faa lagt hele mit Udspil paa Bordet. Jeg haaber nu, at de, som misbilliger, hvad jeg har skrevet, vil gøre *deres* Udspil i de følgende Numre, at vi paa Formandsmøde og Fællesmødet kan faa en for Medlemmerne oplysende og for Sagen frugtbringende Diskussion om de tre Punkter, vi altid samtidig maa holde os for Øje: *Maalet, Vejene og Midlerne*. G. Lemche.

Redaktørskifte.

Mit Navn staar i Dag for sidste Gang under D. K.s Blad som ansvarshavende Redaktør. Hvorfor? — Ja, dette Spørgsmaal har jeg Gang paa Gang været stillet overfor i den sidste Tid. 159 Tillidsmænd fra Aalborgmødet har i en Adresse bedt mig blive paa min Plads, til Kredsens Formænd havde kunnet afgive deres Skøn med Hensyn til min Redaktionsvirksomhed. Fællesstyrelsen var gaaet ind paa de Betingelser, jeg havde stillet for min Forbliven.

Hvorfor kunde jeg da ikke blive, i det mindste Formandsmødet over? — Fordi Fællesstyrelsen ved at ønske Kontorets Forhold omordnede inden Januarmødet havde umuliggjort den ene af de Betingelser for min Forbliven, som den selv havde indvilget i, nemlig at jeg beholdt Frk. Daugaard ved min Side som Redaktionssekretær. Kontorbestyrelsens Fjernelse drog Redaktionssekretærens efter sig, og denne igen Redaktørens. — Hvorfor var det mig da saa meget om at gøre at beholde Redaktionssekretæren? Ja her kommer vi til Sagens Kærne. Frk. Daugaards og mit Syn paa Bladet havde i det sidste Aar vist sig at være væsensforskelligt fra Flertallets indenfor Fællesstyrelsen, og fra i hvert Fald en stor Del af Medlemmernes. Med hende ved min Side havde jeg turdet forsøge endnu et Aar at kæmpe hendes og mit Syn frem